

visnok siges, at der med Hensyn til Veiene i Reglen ikke er nogen vedkommende Communalbestyrelse, og Forslaget vil da ikke komme til at medføre, at Communalbestyrelsen faaer nogen Indflydelse paa Spørgsmaalet om, hvorvidt Veie skulle gaae ud af eller gaae ind i Regulativet; men dette er dog ikke ganske Tilfældet, thi det maa erindres, at under Veie høre ogsaa saadanne Veie, der gaae paa Kjøbstadens Grund, og med Hensyn til saadanne Veie er der jo virkelig Noget, der kunde kaldes vedkommende Communalbestyrelse, og i alt Fald vilde det efter Forslaget blive meget tvivlsomt, om der ikke ogsaa med Hensyn til disse behøves et Samtykke af Communalbestyrelsen ved Siden af en Indstilling fra Amtsraadet; derhos kunde det vel ogsaa med Hensyn til Veiene, som fortsættes af Gaderne gennem Kjøbstæderne, være tvivlsomt, om ikke Communalbestyrelsen med Hensyn til disse kunde kaldes „vedkommende“. Det synes derfor, at Forslaget neppe er correct, men, som sagt, det er ikke Hovedgrunden for Udvalget til ikke at kunne gaae ind derpaa. Hovedbetragtningen er den, at man ikke har anseet det nødvendigt at søge en saadan Betryggelse truffen for Kjøbstæderne som den, Forslaget under Nr. 1 tilfigter. Dette Forslag vil jo nemlig sikkre Kjøbstæderne imod, at Indenrigsministeren ifølge en Indstilling fra Amtsraadet alene skulle gaae hen og stalle og valte med deres Gader, saaledes at der udeløbes Hovedlandeveisgader og indsattes andre Gader, uden at Communalbestyrelsen fik nogen Indflydelse derpaa. Men det forekommer Udvalget, at der ikke er nogen Grund til at frygte herfor, thi det er vistnok uantageligt, at en Indenrigsminister nogensinde vilde inblade sig paa at træffe saadanne Foranstaltninger med Hensyn til Kjøbstadgader uden at have indhentet Erklæring fra Communalbestyrelsen, og det er jo vel ogsaa i Reglen nantageligt, at han skulle ville gaae ind paa at sanctionere det, naar ikke Communalbestyrelsen var enig deri. En saadan Ubillighed vil man vistnok aldrig kunne vente fra Regjeringsens Side, og da Forslaget saaledes ikke kan ansees for nødvendigt, har Udvalget været enigt om at modsætte sig det; jeg har ogsaa deri sluttet mig til det øvrige Udvalg, forbi jeg

maa betragte Forslaget under Nr. 2 som et Compromis mellem Udvalgets Fleertal og Mindretal eller, om man vil, mellem Fleertallet og den høitæredede Minister. — Jeg gaaer dernæst over til Forslaget under Nr. 4 til § 3. Det er nærmest paa Foranledning af den høitæredede Minister, at Udvalget har stillet dette Forslag; han meente nemlig, at det var rigtigst i Udvalget at have en udtrykkelig Betegnelse af, hvor Gaderne høre op og hvor Veiene begynde. Udvalget har troet, at det laa i Sagens Natur, at, naar der ikke stod Noget derom, maatte det være den hidtilværene Grændse mellem Gader og Veie, der vilde være Udgangspunktet ogsaa for Fremtiden, men den høitæredede Minister har meent, at det vilde være rigtigere at tage den Grændse, som efter Lovens af 11te Februar 1863 § 4 tildeels allerede er og tildeels vil blive fastsat som Grændse for, hvad der skal kaldes den sammenbyggede Stad. Det vil erindres, at der i denne Lovs § 4 staar, at, hvor en Kjøbstad er udvidet ved Behyggelse af de hartkornspligtige Jorder, bestemmer Indenrigsministeren efter Forslag af Communalbestyrelsen Grændsen for den sammenbyggede Stad; det er denne Grændse, Ministeren har meent vilde være den meest passende Grændse mellem Veie og Gade, og hertil har Udvalget i det Hele taget støttet sig. Jeg for mit Vedkommende har rigtig nok anseet dette for mindre nødvendigt, og jeg har fundet nogen Betænkelse ved at gaae ind paa Ministerens Forslag i den Betragtning, at det i alle Tilfælde vilde blive til Kjøbstædernes Skade, idet nemlig, hvor det er Hovedlandeveisgader, som der er Tale om, vil, i det Dieblik Grændsen rykkes længere ud for Hovedlandeveien, Stykket mellem den fremtidige og den tidligere Grændse blive at vedligeholde halvt af Kjøbstaden og halvt af Landet, medens der, hvis man bliver ved den tidligere bestaaende Ordning, kun kan kræves Bidrag dertil af Kjøbstaden efter dens Hartkorn, og endnu ugunstigere vil Forholdet blive med Hensyn til de Gader, som ikke ere Hovedlandeveisgader, thi der vil Stykket mellem den hidtidige og fremtidige Grændse falde heelt paa Kjøbstaden, medens det hidtil laa heelt udenfor dets Vedligeholdelse. Jeg skal imidlertid erkende, at det altid bliver store Ubetydeligheder og meget